

[Ole Bernt Henriksen]

CD'ere, og sådan nogle er jo også repræsenteret her i salen, men det er nu nogle lidt mere flade størrelser, jeg tænker på. At få indtægter ud af det, som vi foretager på disse områder, ville være noget, vi ville være meget glade for.

Men jeg skal takke for ministerens redegørelse og tilslutte mig hovedtankerne i den.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg lyttede med stor interesse til den konservative ordfører og blev helt rørt over det med symfoniorkesteret og udstillingerne. Og nu var det, ligesom man nærmede sig brugerbetaling, men dog lidt frygtsomt.

Kunne den konservative ordfører ikke give mig bare et eneste eksempel på, at disse symfoniorkestre og museer med udstillinger har kunnet skrabe pengene hjem selv? Jeg har ikke mødt det endnu i al den tid, jeg har siddet i kulturudvalget i en kommune, men det kan da være, den konservative ordfører har et enkelt. Det er muligvis Tivoligården, jeg ved det ikke.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg ved ikke, om det var et skræmmeforsøg fra den konservative ordførers side, det med valutaindtægter, men så kan jeg sige, at det er helt mislykket. Vi synes, det ville være alle tiders, og vi sagde faktisk tak til ministeren. Det var en af de ting, hvor jeg sagde tak uden gnist af ironi, fordi man vil undersøge, hvor kulturen faktisk kan komme til at hjælpe.

Jeg synes, det er mere problematisk med symfoniorkesteret, men det kommer vi nok til at høre mere om.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg tror ikke, at jeg behøver svare hr. Jimmy Stahr. Det var bare en bemærkning i almindelighed, forstod jeg.

Til hr. Knud Lind vil jeg da gerne sige, at jeg kommer fra en by, hvor vi har et musikhus, hvor tingene i høj grad hviler i sig selv, og i den by har vi også et museum, der har arrangeret udstillinger, der hviler i sig selv. Men når hr. Knud Lind ikke har hørt om dem i sin kommunalbestyrelse, kunne det jo være, at de pågældende institutioner ikke eksisterer inden for denne

kommunalbestyrelses område. Man skal være forsigtig med at slutte fra én kommune til samtlige landets kommuner.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går tilbage til ordførerrækken. Fru Ingerlise Koefoed har ordet.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil også godt starte med at bedrøve hr. Ole Bernt Henriksen med, at der egentlig ikke var nogen som helst udfordring i det, som hr. Ole Bernt Henriksen troede var så udfordrende. Vi synes da, det er fint nok, hvis vi kan få nogle symfonikoncerter, hvis vi kan få nogle store udstillinger, og hvis vi kan få nogle valutapenge i kassen. Vi tror bare slet ikke, det er det, ministeren mener med denne kulturfond, men det kan jo være, vi kan få oplyst det en anden gang.

Jeg vil gerne på SF's vegne takke for den redegørelse, som Folketinget jo har ventet på i hele denne samling. Den er, som den slags redegørelser jo oftest er, meget ordrig. Ordet kultur får mange ministre og andet godfolk til at væve lidt vel rigeligt. Det er, ligesom man er nødt til at legitimere kulturpolitikken ved at starte med Adam og Eva eller i hvert fald med at fastslå, at kultur, det er jo det hele, og at det kulturpolitiske kun er et lille hjørne af dette hele.

Det er rigtigt nok, sådan helt banalt set, men det lugter alligevel lidt af nedvurdering af de kulturpolitiske områder, som i den grad er med til at påvirke menneskers bevidsthed, deres opfattelse af tilværelsen og deres egen placering i den. Alt, hvad man læser, ser, hører og deltager i, betyder meget for børns og voksnes livsoplevelse, og derfor må kulturlovgivningen give kulturaktiviteterne vide rammer at vokse i.

Da vi efter valget sidste år fik en radikal kulturminister, tænkte vi i SF, at det vel ikke var det værste, der kunne ske. Vi var naive nok til at tro, at Det Radikale Venstre ville holde fast ved den holdning, som partiet havde, da det var en del af det alternative kulturpolitiske flertal, den holdning, der gik ud på, at selv om det kniber med pengene, skal der ikke spares på kulturaktiviteterne og på Kulturministeriets budget.

Men ak: Den radikale kulturminister udtalte som et af sine første ministerord, at når der skulle spares på alle andre områder – bortset